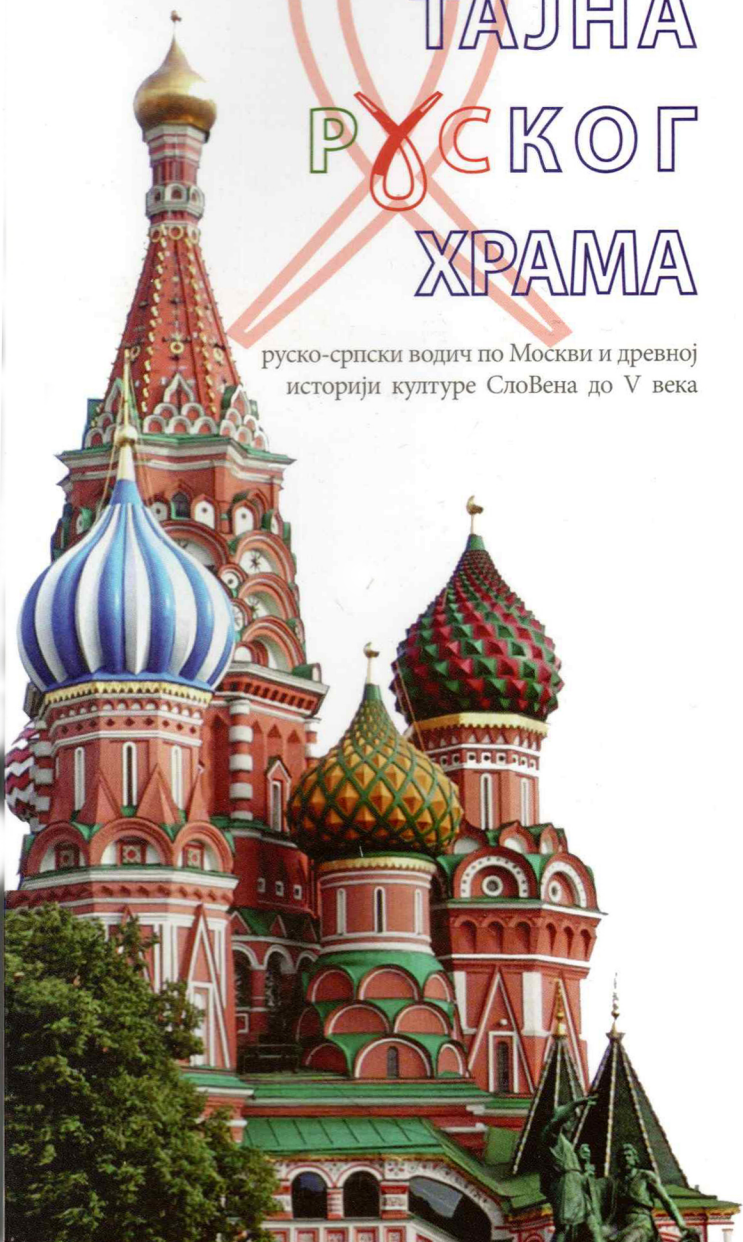

Божидар Трифунов МИТРОВИЋ

ТАЈНА РУСКОГ ХРАМА

руско-српски водич по Москви и древној
историји културе Словена до V века

Све је Коло

*Превод аутора према
првом издању на руском језику од 2016. г.*

С благословом
Представника Патријарха Српског при
Патријархату Московском и све Русије
Настојника Патријаршког подворја храма
Светих апостола Петра и Павла код
Јаузких врата

Епископа Моравичког Антонија
(Пантелића)

† Еп. Антоније

Професор Божидар Трифунов МИТРОВИЋ,
доктор правних наука

Руководилац Катедре међународног, словенског и еколошког
права универзитета МНЕПУ

ТАЈНА РУСКОГ ХРАМА

И НЕПРЕКИДНОСТ СЛОВЕНСКЕ КУЛТУРЕ, ПРАВА И АРХИТЕКТУРЕ

руско-српски водич по Москви и древној
историји културе Словена до V века

Донвас

Београд

УДК 94(470-25)(036) + 321.01(470).

ББК 71.04; 67.02(2)

Божидар МИТРОВИЋ

М 67 «ТАЈНА РУСКОГ ХРАМА И НЕПРЕКИДНОСТ СЛОВЕНСКЕ КУЛТУРЕ, ПРАВА И АРХИТЕКТУРЕ», руско-српски водич по Москви и древној историји културе Словена до V века, Издање Донвас, Београд, 2020, — 72 странице.

Руско-српски водич по Москви (скраћено од МосКов-ија, што је такође скраћеница од: Божанска КолоВенија) отвара пут до Руског Храма, не само за српске туристе, већ и оријентише РасСене (Србе и Русе) и све остале Словене у времену и простору огромне, непрекидне од Лепенског Вира и вечне РасСенске/Руске цивилизације.

Водич указује на то да је руски/православни храм (без обзира да ли петокуполни, деветокуполни, крстообразни, или једнокуполни храм, или чак православна часовња/капела) доказ о томе – како је из речи «Коло» настала реч «култура» а, из тога, и таква знања/Веде, која данас називамо – **наука**: астрономија, математика, философија, право, архитектура, медицина, хронологија, или **знања**: КолоДар/каленДар, АзБучна писмена (чије почетке затичемо у археолошким насељима и епохама Лепенског Вира и Винче), која и расветљавају «Тајну Руског храма».

Водич усмерава туристе у Руски/православни храм, који је, не само доказ и чувар континуитета **РасСенске/Руске културе и духовности**, већ и место највеличанственијег спектакла у Москви, пошто богослужење и црквено хорско певање у храму испуњавају очи, слух и сва чула богатством читаве лепезе боја (фресака, икона, свештеничке одеће, украса храма), звука, мириса и таинства свећа. Тај талас благодатних утисака заплускује не само православне него и посетиоце других култура.

«Тајна руског храма» је појам познат и на Западу. Водич указује на неколико **тајни руској храма**, пошто, без сумње, Руски храм чува многе тајне.

Аутор наглашава да су представљене тајне Руског храма мала, мада значајна научна открића, али и да се истина може чути само у храму.

Ректор универзитета
МНЕПУ Сергеј
Станиславович Степанов

професор Божидар Трифунов
Митровић, доктор правних наука

ISBN 978-86-87471-51-1
КОПУК – 142216

© Божидар Трифунов Митровић

Најмањи музеј у Москви о највећем етносу у Европи

Често се у научном свету чују примедбе, да ми не знамо историју Словена до V века. И у многоне је тај приговор оправдан, тачан, пошто су у почетку XX века у Русији, а затим и у другим европским државама укинули чак и катедре *Словенској љрава*. Те и друге друштвене и природне катаклизме довеле су дотле, да се чини како је историја Словена до V века потпуно нестала.

У 2014. години у «Међународном независном еколошко-политолошком универзитету» (МНЕПУ) први пут после дугог прекида, од скоро сто година, обновљена је у Русији катедра *Словенској љрава* под називом «**Катедра међународног, словенског и еколошког права**». За руководиоца катедре Међународног, словенског и еколошког права именован је познати српски научник Божидар Митровић, доктор правних наука. У 2015. години, на његову иницијативу направљен је «**Музеј-кабинет-библиотека «Непрекидност словенског права и културе од епоха Лепенског Вира и Винче»**».

Експозиција музеја можда је и невелика по броју артефаката, али носи важну образовну и научно-просветитељску функцију. Овде су изложени очигледни докази да Руска/општесловенска култура има своје извориште у Лепенском Виру (станиште мезолитских ловаца, откривено на територији Србије) и археолошке културе Винча. Истаживања Б. Митровића потврђују да је древни назив Винче био – Рас/Раз (род Первоначала). За древне Словене/КолоВене Первоначалo је било Коло, које је представљено у структури купола православног Покровског храма на Прекрасном тргу у Москви, а исто тако и на схеми на потколеници/кнемиди, коју су нашли у Горњој Винчи (епоха 5000–4000. пре н.е.). Свој назив култура је добила од имена древног станишта Винча код Београда.

Прионимо да заједничким снагама обновимо првобитну фазу најстарије историје словенске културе и права.

Ректор МНЕПУ

Сергеј Станиславович Степанов

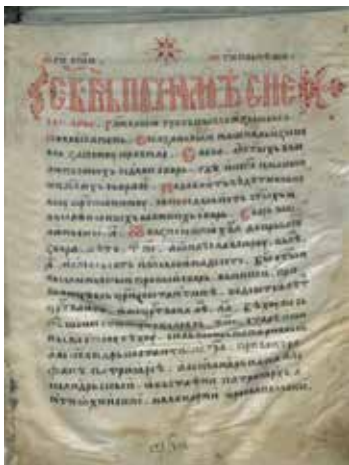
Прва сїраница Иловичкої ѱрейиса «Крмчије/Кормче књиїе/Законоїравила Св. Саве Срїскої» (Крмчије – од речи Кормчиј: онај који уїравља/уїрављаши се)

«Кормчаја књиїа Св. Саве Срїскої или Законоїравило Св. Саве Срїскої»: на срїском се назива и «Крмчија»

«Рашки ѱрейис Законоїравила исїисан је 1305. ѱодине, у Пеїровој цркви у Расу. Писан је на ѱерїаменїиу и има 427 сїраница. Чува се у Исїоријском музеју у Москви.» (<https://hramsvetogsave.rs>)

Српски научници, па и други, не спомињу да се «Законоправило Св. Саве» примењивало у Србији, Бугарској, Русији и Румунији. Не чине то не само да не би величали православног монаха, него и због чињенице да су Србија, Бугарска, Русија, чак и престор данашње Румуније, од XIII века имали вековима заједнички кодекс на једном, заједничком језику. Наиме то тражи јасно правно тумачење у области теорије државе и права. «Кормчаја књига Св. Саве Србског» до дана данашњег је официјални црквени кодекс Руске, Српске и Бугарске православне цркве.

Прва сѣраница «Рашкој ѿрејиса Законоуравила Св. Саве» са знаком Коло (два крста) на врху

Обједињујућа улога Кормчје књиге Св. Саве Србског

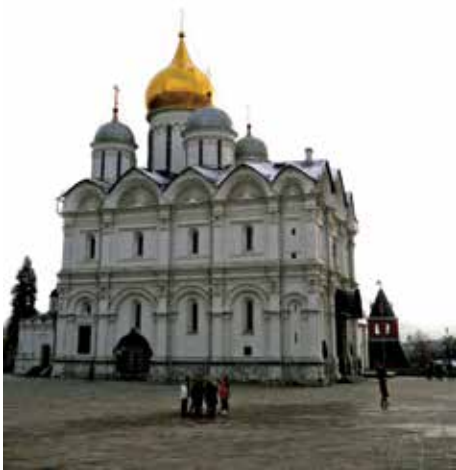
«Кормчая книга Св. Саввы Србског или Законоправило Св. Саве Српског – је Зборник (свих неопходних у црквеној пракси правила и закона) изузетног значаја за право Руске Православне Цркве и других словенских цркава. «Кормчаја књига» садржи и обичајно право Словена. «Прохијрон», који је такђе укључен у «Кормчују књигу», под називом «Закон градски», представља скраћени зборник византијског права, који је, између 870. и 879. године, издао император Василије Македонац и његови синови Константин и Лав.

Св. Сава, архиепископ Српски, правио је строг одабир међу византијским изворима канона и закона о Цркви. Као строга православан и добар канониста, он је одбацио све изворе теорије цезарепапизма (по којој концепцији владар државе је истовремено и глава цркве).

У Србији «Кормчаја» Св. Саве, одмах после састављања, послата је по епархијама, 1219. године, као «Законик Светих Отаца» и служила је као главни извор, не само црквеног, већ и државног права, тако да се каснији «Законик» цара Стефана Душана сматрао само допуном основном кодексу - «Крмчији Св. Саве».

У 1221. години «Кормчаја/Крмчија» послата је у Бугарску, где је такође призната као официјални кодекс. Крмчија је у Русији на Сабору, који је сазвао митрополит Кирил у Владимиру на Къазми, 1272. године, проглашена за официјални кодекс (Протојереј Владислав Ципин: «Кормчая Книга в русском церковном праве», научни часопис «Древнее Право», Центар изучавања римског права, издавачка кућа «Спарк», Москва, 1997г.).

«Кормчују књигу Св. Саве Србског», објављену 2010. године према штампаном изворнику патријарха Иосифа, можете купити у Старо-обрядском Храму Светитеља Николаја Чудотворца у Москви, ул. Бутирски Вал, број 8/3, г. Москва, 125047, телефон 8 499 251-56-44, за око 1000 рубаља.

Архангелски саборни храм у Московском Кремљу

Енцилопедије, књиге, удбеници и проспекти о Русији, Москви и Московском Кремљу, објављени у Русији и широм света, наводе да су саборне храмове у Московском Кремљу, саграђене у XV и XVI веку, пројектовали и изградиле «италије»¹, тј. «италијански архитекти»².

Међутим, то је нелогично и нетачно, јер: је **Усиенски саборни храм** Московског Кремља освештан 12. августа 1479. године³, тј. у XV веку, а **Архангелски саборни храм** Московског Кремља подигнут је у периоду од 1505. до 1508. године, тј. у првој половини XVI века, док је Италија настала више од три века након изградње ових храмова – 1861. године, тј. у другој половини XIX века.

1 «За изградњу новог саборног храма (Успенског саборног храма Московског Кремља), велики књаз Иван III позвао је познатог **архитекту из Италије** Аристотела Фијоровантија, који је у Москву стигао 26. априла 1474. године.» према: Родимцева И. А.: «Из глубины веков – очерки истории Московского Кремля/ Из дубине векова – цртице о историји Московског Кремља», Государственный историко-культурный музей-заповедник/ Државни историјско-културни музеј-ризница «Московски Кремљ», Москва, 2000, стр. 34.

2 «Од 1505. до 1508. године **италијански архитекта** Алевизо Нови изградио је Архангелски саборни храм у Московском Кремљу» – према: Родимцева И. А.: «Из глубины веков – очерки истории Московского Кремля», Исто, стр. 47.

У истој књизи на стр. 54:

«Од 1505. до 1508. године **италијански архитекта** Бон Фрјазин подигао је нову зграду, високу око 60 метара, која се састоји од два осмоугаона етажа», «1532. године почео је италијански архитекта Петрок Мали да гради у близини Колокољне Храм Васкресења»

3 Родимцева И. А.: «Из глубины веков – очерки истории Московского Кремля», Исто, стр. 34.

«За једино Аз»

Изражавајући изузетно поштовање према свим **старообредницима, древнообредницима, часоВенни(ци)ма** и другима који су у Русији жртвовали и своје животе за очување древних темеља правоверне вере православне, допуштам себи, искључиво научну претпоставку, да је ово «Аз» (како православни свештеници и данас праве круг спајајући палац и домали прст, док кажипрст и средњи прст тим крутом и формирају «А/Аз»), због којег су они и гинули, па је и назив «часоВени», чувао далеко древније значење него што су и они придавали ономе, што су бранили вером, обредом, и својим животима. Исти такви прогони чињени су и против древних «родоВерних» симбола сачуваних на резбарији и осликаним кутијицама Мезењске и Борецке уметности. Због тога су адресе оних који су их осликавали скриване и почетком XX века, када више ни они нису знали свето значење тог истог «Аз» (у облику разних осликаних представа «Коло» у облику два равнострана крста, птица које носе коња, јелена – све у кругу ГОДишње цикличности), па чак и када је те кутијице чаробне лепоте куповала сва царска елита Петрограда и Москве.

Клањамо се пред павшима за православну веру у ери страшеног «црвеног терора» над руским народом и православљем у Русији. Православни храмови невиђене лепоте (који су се ипак очували) својом структуром су доказ да је **Русија најстарија цивилизација**. То и јесте најстроже чувана тајна «која је хиљадама година свима *пред очима*», приказана у облику невероватне лепоте руских храмова, било да су они петокуполни или деветокуполни, што је увек приказ **Кола** (Хелио-Центричног система) ГОДишњег васкрсавања природе, које је видљиво на пресеку дрвета у центру којег је срце (као и код човека), на часоВеницима (часоВницима) приказано у облику три васкрсна крста, од којих сваки има четири краја, и на капелама и храмовима који се обнављају у Москви у облику звезде коју формирају два крста (крст Сунца и крст Земље).